

H.M.H. – Drevovýroba Kociha s.r.o., Kociha 25, 980 52 Kociha

Daňový úrad Banská Bystrica,
pracovisko Rimavská Sobota
ul. Francisciho 752/9,
979 01 Rimavská Sobota

Vec: **Odvolanie voči rozhodnutiu č. 101116769/2018.**

V zmysle ustanovenia § 72 zák. č. 563/2009 Z. z. daňový poriadok a následných ustanovení podávame v zákonom stanovenej lehote odvolanie voči Rozhodnutiu správcu dane Daňový úrad Banská Bystrica (ďalej len „Rozhodnutie“), pracovisko Rimavská Sobota, číslo 101116769/2018 zo dňa 06. 06. 2018, ktorým nám **určuje rozdiel na dani z pridanej hodnoty** za zdaňovacie obdobie august **2014** v úhrnnej hodnote **14 977,24 €** (nadmerný odpočet uplatnený v daňovom priznaní – 8 444,55 EUR mení na vlastnú daňovú povinnosť v hodnote 6 532,69 EUR).

Dôvodom odvolania je skutočnosť, že správca dane v uvedenom Rozhodnutí svoje stanovisko nepriznať časť nárokovanej hodnoty DPH zdôvodňuje argumentmi, ktoré nie sú v súlade s platnou daňovou legislatívou.

Nestotožňujeme sa s nasledovným výhradami správcu dane z Rozhodnutia, ktoré sú podľa nás v rozpore s platnou daňovou legislatívou a ktoré mylne viedli správcu dane k nesprávnemu rozhodnutiu nepriznať daňovému subjektu odpočet DPH v pôvodne nárokovanej hodnote

1) Správca dane poukazuje na skutočnosť, citujeme: „... je jednoznačné, že za obchod je zodpovedný daňový subjekt, ktorý vystavil faktúru.“ (vid'. str. č. 21)

Naše stanovisko:

Je elementárnou povinnosťou (u správcu dane to platí dvojnásobne), že pri svojej argumentácií sa odvolá na príslušne ustanovenie právnej normy, ktorou napadá pôvodný status. V danom prípade u vedená argumentácia absentuje.

Správca dane v len konštatuje tento fakt bez toho, aby sa odvolal na konkrétne ustanovenie legislatívnej normy. **Vzhľadom na uvedené pokladáme uvedené tvrdenie zo strany správcu dane ako účelové, argumentačne nepodložené.**

Nie je nám známa legislatívna norma, ktorá by zaväzovala dodávateľa v takom slova zmysle ako uvádza vo svojom stanovisku správca dane, že za obchod je zodpovedný len dodávateľ a na

odberateľa sa zrejme ustanovenia obchodného zákonníka nevzťahujú. Uvedená argumentácia je nelogická a účelová.

V zmysle ZDPH (§ 72, odst. 5) dodávateľ je zodpovedný v danom prípade za správnosť údajov uvedených vo faktúre a jej včasnú vyhotovenie. Dodávateľ v žiadnom prípade nezodpovedá za daňové konanie odberateľa.

Podľa slovenského obchodného zákonníka sú obchodné vzťahy založené ako pre dodávateľa tak aj pre odberateľa na rovnakom princípe práva a zodpovednosti v zmysle platných legislatívnych podmienok.

Uprednostňovanie práv alebo zvyšovanie zodpovednosti nad právny rámec jedného partnera z obchodného vzťahu vedie k tzv. nekalej súťaži.

2) Na strane č. 21 Rozhodnutia správca dane napadá, že za kontrolované zdaňovacie obdobie, t. j. august 2014 sme nepreukázali, že právo nakladania s tovarom ako vlastník prešlo na maďarské daňové subjekty RICS MONT ÉS TÁRSA, Kft IČ DPH:HU24921628 a BULLIWOOD Kft, IČ DPH: HU24785866 (ďalej len „Ricsmont“ alebo „Bulliwood“).

Naše stanovisko:

Dodávky tovaru do Maďarska sa realizovali a smerovali v zmysle príkazu (ústne resp. písomne) maďarského fakturačného odberateľa priamo na miesto (veľkosklady resp. stavebniny), ktoré nám vopred určil. Preprava tovaru bola realizovaná kamiónmi tretích strán a náklady spojené s prepravou boli na účet odberateľa. Fakticky sa jednalo o prepravné podmienky ex works. **Dodávkou tovaru do iného členského štátu mimo adresu sídla odberateľa nie je zahraničný odberateľ zbavený práva nakladania s tovarom.**

Žiadna legislatívna norma nezakazuje zrealizovať dodávky tovaru z tuzemska do iného členského štátu na iné miesto ako je miesto sídla odberateľa uvedeného na faktúre.

Finančným riaditeľstvom SR k uvedenej problematike bol v decembri 2012 vydaný **Metodický pokyn k uplatňovaniu § 43 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov**, ktorý metodicky usmerňuje nielen daňové subjekty ale aj správca dane v akom slova zmysle sa má vykladať a interpretovať uvedená problematika

Citujeme z uvedeného Metodického pokynu „Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ platí, že k uplatneniu oslobodenia dodania tovaru v rámci Spoločenstva od dane dôjde vtedy, keď právo nakladať s tovarom ako vlastník je prevedené na nadobúdateľa, keď predávajúci preukáže, že tovar bol odoslaný alebo prepravený do iného členského štátu a že v dôsledku jeho odoslania alebo prepravy fyzicky opustil územie členského štátu dodania (C-409/04 Teleos, C-184/05 Twoh International)...“

Všetky uvedené podmienky sme pri každej dodávke do Maďarska za kontrolované obdobie splnili. Nikto neubral na práve nakladania tovaru ako vlastníkom uvedeným maďarským spoločnostiam. Koniec - koncov aký doklad má správca dane na mysli tým, že uvádza, citujem: " Daňový subjekt nepreukázal, že toto právo vzniklo maďarským daňovým subjektom..." ? Čím to máme preukázať ? Akým iným dokumentom ako predpisuje legislatíva vo svojom ustanovení § 43, odst. 5 ZDPH?

Právo nakladania s tovarom ako vlastným je predsa zadefinované v ustanovení §19, odst. 1) ZDPH, citujem: „ Daňová povinnosť vzniká dňom dodania tovaru. **Dňom dodania tovaru je deň, keď kupujúci nadobudne právo nakladať s tovarom ako vlastným...“!**

Nevieme, čo viedlo správcu dane k úvahe, že sme zbavili odberateľa (odberateľov) uvedeného (uvedených) na faktúre ich práva nakladania s tovarom.

Ak by sme odberateľov uvedených na faktúre zbavili práva nakladania s tovarom ako vlastným tak neboli by predsa zrealizovali platby za im dodaný tovar! A taktiež by neboli platili prepravcom za dodanie tovaru, o čom sa správca dane mohol presvedčiť.

Koniec- koncov naše konštatovanie potvrdzujú aj maďarským správcom dane vypočúvaní Zsigo Barnabas mandatár firmy Bulliwood (viď. str. č. 15 a str. č. 16) a pán Peter Fazekáš (viď. str. č. 7 a str. č.8), splnomocnenec firmy Ricsmont (viď. str. č. 8 - 9) , ktorí vo svojich výpovediach dosvedčili, že tovar zo Slovenska bol skutočne prepravený do Maďarska a že následne ich firmy Bulliwood a Ricsmont odpredávali domácim, t. j. maďarským odberateľom.

O tom, že skutočne bol tovar dodaný do iného členského štátu EÚ a že skutočne došlo k prevodu práva nakladať s našim tovarom ako vlastným na firmu Bulliwood resp. Ricsmont svedčí aj dôkazový materiál - faktúry vystavené firmami Ricsmont a Bulliwood na maďarské daňové subjekty (za nami dodaný tovar) ktorý sme svojho času predložili slovenskému správcovi dane DÚ Banská Bystrica, pracovisko Rimavska Sobota!

Ak má správca dane na mysli (inak si totižto nevieme vysvetliť jeho úvahy), že sme zbavili odberateľov uvedených na faktúrach práva nakladania tovaru ako s vlastným tým, že tovar bol dodaný na inú adresu ako adresa odberateľov, tak sa správca dane hlboko mýli. Žiadna daňová legislatívna normy (a v danom smere máme na mysli nielen tuzemskú legislatívu ale aj v rámci Európskeho spoločenstva) predsa nezakazuje resp. neprikazuje že tovar nemôže byť dodaný na iné miesto ako je adresa odberateľa.

- 3) Na strane č. 22 Rozhodnutia správca dane zdôrazňuje skutočnosť že, citujeme " Napriek tomu, že daňový subjekt H.M.H. - Drevovýroba Kosíha, s.r.o. Zaúčtoval v účtovníctve a predložil k daňovej kontrole faktúry na dodanie tovaru z tuzemska do iného členského štátu, pri ktorých si uplatnil oslobodenie od dane v zmysle § 43 zákona o dani z pridanej hodnoty, nebolo preukázané dodanie tovaru platiteľom H.M.H. - Drevovýroba Kociha, s.r.o. Do iného členského štátu pre maďarské spoločnosti...

Z uvedeného vyplýva, že **neboli preukázané podmienky pre splnenie oslobodenia od dane z pridanej hodnoty pri dodaní tovaru do členského štátu EÚ“.**

Naše stanovisko

Nestotožňujeme sa s vyššie uvedenou výhradou správcu dane z Rozhodnutia, ktorá podľa nás mylne viedla správcu dane k nesprávnemu úsudku len na základe nekompletných informácií získaných od maďarského správcu dane v rámci medzinárodnej výmene informácií. Pričom dôkazov o dodaní tovaru do Maďarska našou firmou v zmysle platnej legislatívy, tak ako to deklaruje v daňových priznaniach je hneď niekoľko.

Každé zdaniteľné plnenie (dodávka tovaru) do Maďarska má naša spoločnosť doložené doklady, ktoré vyžaduje ustanovenie § 43 ZDPH, predovšetkým jeho odst. č. 5, t. j. (dokonca aj nad rámec):

- každá dodávka tovaru do Maďarska je účtovne zaevidovaná,
- každá preprava tovaru je zdokumentovaná formou prepravného listu CMR vrátane všetkých náležitostí v ňom vyžadujúcich v zmysle ustanovenia § 43, odst. 5), písm. b) ZDPH,
- každé dodanie tovaru je vyfakturované v zmysle § 71 ZDPH, pričom faktúry obsahujú náležitosti uvedené v zmysle prepísaných náležitostí uvedených v ustanovení § 74 ZDPH.

Uvedené faktúry boli vystavené v predpísanej lehote v zmysle ustanovenia § 73 ZDPH, ďalšími preukaznými dokladmi potvrdzujúcimi skutočnú realizáciu dodávok tovaru do Maďarska boli :

- evidencie o prevádzke motorových vozidiel prepravujúcich tovar do Maďarska,
- objednávky resp. zmluvy s maďarským odberateľom ,
- dodacie listy,
- potvrdenia o prevzatí tovaru v inom členskom štáte EÚ,
- doklady o platbe zo strany odberateľa,

Dodávky nášho tovaru obom uvedeným maďarským spoločnostiam **potvrdil aj prepravca tovaru** Róbert Katona zápisnične pre správcu dane ako svedok v zápisnici č. 2020027504/2015 zo dňa 11.05.2015, V uvedenej zápisnici pán Katona potvrdil správcovi dane, že zabezpečoval prepravu tovaru v kontrolovanom zdaňovacom období z firmy H.M.H. do Maďarska, okrem iných maďarských firiem aj firme Bulliwood a Ricsmont, ktoré mu za uvedenú prepravu platili.

Dňa 13. 07 .2015 správca dane s pánom R. Katonom opätovne spísal Zápisnicu o vykonaní úkonu č. 20496921/2015 v ktorej okrem iného pán Katona predložil správcovi dan aj Príkazné zmluvy uzatvorené medzi R. Katonom a spoločnosťou Ricsmont zo dňa 25. 4. 2014 a Príkaznú umluvu medzi R. Katonom a spoločnosťou Bulliwood zo dňa 15. 1. 2014. Obe zmluvy sa týkali zabezpečenia prevozu tovaru zo Slovenska do Maďarska pánom Rcbertom Katonom.

Realizáciu dodávok tovaru do Maďarska v kontrolovanom zdaňovacom období **potvrdil aj sprostredkovateľ obchodov** – splnomocnenec firiem Ricsmont a Bulliwood pán Peter Fazekáš v Zápisnici správcu dane č. 20409613/2015 zo dňa 23.06.2015.

Je pre nás nepochopiteľné prečo ako relevantný dôkaz správca dane neakceptuje ani **ním vyžiadané údaje z maďarského mýtného systému, ktorý potvrdil, že v deklarované dni sa skutočne nákladné motorové vozidlo prepravujúce tovar uvedený na CMRkach pohybovali trasou zhodujúcou sa s trasou vykládky tovaru v Maďarsku (viď. str. 22)** !!! Prečo to správca dane žiadal ? Prečo tak relevantný dôkaz nepokladá za podstatný ?!!!

Naopak, správca dane berie do úvahy ako relevantný dôkaz výpoveď pána Seboka, splnomocnenec firmy RICS MONT, citujeme: „...že nepozná slovenskú firmu (H.M.H. - Drevovýroba) a nikdy nenavštívil Slovensko a nepozná pána Petra Fazekáša“.

Tvrdenie pána Seboka vyvracia vo svojej výpovedi pán Peter Fazekáš (Zápisnica o ústnom pojednávaní č. 20409613/2015 zo dňa 23. 6. 2015) ako splnomocnený zástupca firmy Ricsmont, ktorej vo svojej výpovedi uvádza, že pri sprostredkovaní obchodou medzi spoločnosťou H.M.H. - Drevovýroba a spoločnosťou Ricsmont komunikoval s pánom Gyorgyom Sebokom.

Záver

Tvrdíme, že všetky kontrolované zdaniteľné plnenia boli z našej strany zrealizované v dobrej viere a hodnoverne zdokumentované v súlade s vtedy platnou daňovou legislatívou a z našej strany nedošlo k žiadnemu pochybeniu v danom smere.

Na svoju obhajobu uvádzame taktiež, že naša spoločnosť, ako dodávateľ predsa nemohla predpokladať v dobe realizácie dodávok ako nezodpovedne sa budú správať odberatelia voči lokálnemu správcovi dane následne v budúcom období a ako sa budú vyvíjať ich obchodné aktivity.

Je nemysliteľné a prakticky nemožné, aby sme sledovali každého obchodného partnera či v oblasti obchodných aktivít resp. daňových povinností sa správa tak ako predpisuje legislatíva v jeho domovskej krajine a tým podmieňovali obchodovanie s ním.

Počas nášho vzájomného obchodovania si maďarskí odberatelia plnili voči nám svoje záväzky včas a nič nenasvedčovalo jeho následnému správaniu sa.

Európsky súdny dvor (ďalej len „ESD“) vydal niekoľko Rozhodnutí ktoré nám dávajú za pravdu a poukazujú na skutočnosť, že **správca dane nemôže žiadať od daňového subjektu aby kontroloval daňové konanie svojich obchodných partnerov** po celý čas trvania obchodných vzťahov. Je to nelogické, technicky a prakticky nemožné.

Zlomovým rozhodnutím v danom prípade je rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 21. 6. 2012 v spojených veciach C-80/11 a C-142/11, ktorého podstata spočíva v tom, že daňové úrady nemôžu od podnikateľov chcieť, aby preverovali obchodných partnerov.

Citujem rozsudok Súdneho dvora týkajúci sa vyššie uvedených sporov:

„Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

1. Článok 167, článok 168 písm. a), článok 178 písm. a), článok 220 ods. 1 a článok 226 smernice Rady 2006/112 z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej praxi, v zmysle ktorej daňový orgán zamietne zdaniiteľnej osobe právo odpočítať hodnotu splatnej alebo zaplatenej dane za služby, ktoré jej boli poskytnuté, z hodnoty dane z pridanej hodnoty z dôvodu, že osoba, ktorá vystavila faktúru vzťahujúcu sa na tieto služby alebo jeden z jej poskytovateľov, sa dopustila nezákonnosti a bez toho, aby tento orgán objektívne preukázal, že samotná dotknutá zdaniiteľná osoba vedela alebo mala vedieť, že uvedené plnenie zakladajúce nárok na odpočet dane je súčasťou daňového podvodu zo strany osoby vystavujúcej faktúru alebo iného predchádzajúceho subjektu dodávateľského reťazca.

2. Článok 167, článok 168 písm. a), článok 178 písm. a) a článok 273 smernice 2006/112 sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej praxi, v zmysle ktorej daňový orgán zamietne právo na odpočet dane z dôvodu, že sa zdaniiteľná osoba neubezpečila, že osoba, ktorá vystavila faktúru vzťahujúcu sa na tovar, na základe ktorej sa požaduje vykonanie nároku na odpočet dane, spĺňala podmienky zdaniiteľnej osoby, že disponovala predmetným tovarom a bola schopná ho dodať a že si splnila svoju povinnosť podať daňové priznanie a uhradiť daň z pridanej hodnoty, alebo z dôvodu, že uvedená zdaniiteľná osoba nemá okrem danej faktúry iné dokumenty, ktorých povaha by preukazovala, že uvedené podmienky boli splnené, napriek tomu, že vecné a formálne podmienky vzniku a výkonu práva na odpočet dane upravené v smernici 2006/112 boli splnené a že zdaniiteľná osoba nedisponovala informáciou, ktorá by ju oprávňovala predpokladať vznik nezákonnosti alebo daňového podvodu na strane uvedeného vystaviteľa faktúry“.

Podľa nášho výkladu, vyššie uvedené rozhodnutie metodicky usmerňuje v akom slova zmysle sa má vykladať a interpretovať uvedená problematika v zmysle smernice Rady 2006/112. Slovenský správca dane sa však pri vyhodnocovaní daného prípadu danou metodikou, ktorá je nadradená našej legislatíve, neriadil.

Je nutné taktiež podotknúť, že žiadne dôkazy o nezákonnosti (daňový podvod) zo strany správcu dane resp. orgánov činných v trestnom konaní voči našej spoločnosti neboli vznesené.

Máme zato, že **pokiaľ** došlo k daňovému podvodu, tak jedine na maďarskej strane medzi prvým odberateľom a druhým odberateľom dodaného tovaru. V tom prípade nech je stíhaný daňový objekt v Maďarsku a nech to riešia maďarské orgány činné v trestnom konaní ak k danému daňovému podvodu vôbec došlo.

Slovenský správca dane rozhodol len na základe informácie v rámci medzinárodnej výmeny informácií od maďarského správcu dane, že maďarské daňové subjekty sú nezastihnuteľné a z uvedeného dôvodu nemôže potvrdiť realizáciu dodávok tovaru zo Slovenska (čiže maďarský správca dane nedeclaroval, že nebolo zrealizované dodanie tovaru). Z uvedeného dôvodu slovenský správca dane rozhodol, že neuzná uvedené dodávky ako oslobodené od dane, **pričom vôbec nebral na zreteľ:**

- že sme splnili podmienky na oslobodenie v zmysle slovenskej legislatívy, konkrétne § 43, odst. 1 a odst. 5, kde je jasne definované za akých podmienok je dodaný tovar do iného členského štátu EÚ oslobodený od dane.
- Vyjadrenie splnomocnenca firmy Ricsmont, pána Petra Fazekaša (viď. zápisnicu z ústneho pojednávania č.20409613/2015 zo dňa 23 . 6. 2015), ktorý správcovi dane popísal priebeh obchodovania a potvrdil dodávky tovaru našej spoločnosti do Maďarska,
- vyjadrenie mandátára firmy Bulliwood pána Zsiga Barnabása, ktorý v zápisnici pre maďarského správcu dane potvrdil dodanie nášho tovaru maďarským odberateľom,
- vyjadrenie prepravcu nášho tovaru do Maďarska, pána Róberta Katonu (viď. zápisnicu o výsluchu svedka č. 20201145/2015 zo dňa 11. 5. 2015), ktorý vo svojej výpovedi popísal priebeh od nahládky tovaru v priestoroch našej firmy až po vykládku tovaru v Maďarsku. Svojou výpoveďou prepravca tovaru (ako tretia strana) jednoznačne potvrdil dodanie nášho tovaru do Maďarska,
- metodický výklad Smernice Rady EÚ 2006/2012 zo dňa 28. 11. 2006 o spoločnom systéme dani z pridanej hodnoty, ako majú v daných prípadoch vo vnútro štátnej praxi postupovať daňové orgány.
- znenie Metodického pokynu ako postupovať pri výklade § 43 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších ustanovení .
- potvrdenia či už maďarskej alebo slovenskej diaľničnej spoločnosti (z mýtného systému), že motorové vozidla prepravujúce dodaný tovar sa skutočne pohybovali v deklarované dni po trasách uvedených na CMR – kach,

Na základe vyššie uvedených právne relevantných skutočností daňový subjekt žiada, aby správca dane reflektoval námietky kontrolovaného daňového subjektu, s týmito sa vysporiadal a zohľadnil námietky zakomponované v odvolaní k Rozhodnutiu z daňovej kontroly tak, aby mu bol **priznaný nárok na odpočet za príslušné zdaňovacie obdobie v pôvodne požadovanej výške , t. j. 8 444. 55 €.**

V Kociha,

28 . 6. 2018

Mgr. Vladimír HALAJ – konateľ spoločnosti

(podpis)

Jozef Galbavý - prokurista